

Rundt om Bordet lød nu munter Latter og højkrøstet Samtale. Kun Bønderne forholdt sig stadig lige tavse. En af dem — en lille, barnligt pluskæbet Gamling, der hele Tiden havde siddet og stukket ængsteligt til de gaadefulde Retter som til døde Rotter og nippet til Vinen som til Medicin — hviskede til sin Nabo, idet han modfaldent betragtede et Buddingstykke, som blev ved at flamme paa hans Tallerken:

„Hvem der havde sig en af vor Mo'ers Ævelskiver. Dette hersens rygendes er vist inte godt for en Bondemav'.“

Emanuel havde faaet Plads omtrent midt paa en af Bordets Længdesider. Heller ikke han havde under hele Maaltidet talt mange Ord, og hans Borddame, der var saa optaget af at vogte paa sin Mand, tilskyndede ham ikke. Han var forarget over denne tomme og opstyltede Fest. Endnu summede Samtalen med Væveren i hans Øren, og gennem Stuens gule Lystaage saae han bestandig for sig Billedet af den lille solopfyldte Bondestue med dens troskyldige, søndagsfestlige Hygge.

Henne fra den nederste Bordende søgte Frøken Ragnhild flere Gange at tiltrække sig hans Opmærksomhed for at drikke et Glas med ham. Men med Vilje undveg han hendes Blik; thi af alle i hele Selskabet var hun næsten den, der iaften var ham mest imod. Han fandt hendes Dragt anstødelig, og med dyb Skamfuldhed lagde han Mærke til, hvorledes den unge Hjelpe-lærer Johansen, der havde Plads i hendes Nærhed, med Øjnene formelig slugte hendes hvide Hals og Arme, der skimtedes gennem Kjolestoffet, mens han hældede sig frem over Bordet og sagde hende Behageligheder. Og — som det syntes — hørte hun ikke helt ligegyldig paa denne latterlige Karikatur af et Hovedstadsmenneske. Hun havde lagt sig tilbage i Stolen og saae helt oplivet ud. Varmen, Vinen og Larmen af de mange Menneskestemmer havde farvet hendes Kinder med to smaa hektiske Rødmepletter; og naar hun smilte, sænkede hun velbehageligt Øjenlaagene lidt, næsten som i en let Beruselse.

Uvilkaarligt gav han sig i Tankerne til at sammenligne hende med den alvorlige, sundt rødmussede Bondepige, som han nys havde været sammen med, og som i sin tarvelige, mørkerøde